

ut inexpugnabilis undique ad salutem totius populi, qui in te gaudet et ad tui oris imperium respicit, permaneat. Nec mihi est, pater optime^a, tecum in hac parvitas meae cartula disceptatio sublimis, sed supplicatio humilis; obnixe deprecans, ut apostolicam doctrinam in catholica unitate et pace tota mentis intentione consequi studeas, et populo tibi commissio sis signifer ad sempiternae beatitudinis prosperitatem^b. Nec nova quaelibet nomina permittas paternis inseri traditionibus, sed quicquid evangelica^c auctoritas et apostolica dignitas et paterna sanctitas et catholica unitas tibi suadeat^d de Christo dicere vel Christum nominare, hoc placeat sanctitati tuae amare praedicare et credere. Nec novum adoptionis nomen in Christo et ab initio apostolice praedicationis mundo inauditum permittas sonari vel legi vel praedicari christianis auribus.

Legimus enim in epistolis beati Felicis¹, viro scilicet religiosae vitae praecipuo et sanctitate spectabili, si catholicam fidem et ecclesiasticam unitatem, sine qua nullus Deo placere potest, amare et praedicare velit. Dicit itaque propter adsumptionem² Christum esse adoptivum; minus considerans non omnem^e adsumptionem adoptionem esse^f, licet omnis adoptio quaedam sit adsumptio. Legimus^g in evangelio^h Petrum^{Matth. 16, 22.} apostolum Christum adsumpsisse et increpasse; nec fas est ideo eum putare sibi in filium adoptasse, quia adsumpsisse eum dicitur. Item in evangelio scriptum est: 'Et^{ib. 4, 5.} adsumpsit eum diabolus in sanctam civitatem'. Videsⁱ, carissime et sanctissime pater, quam longe est adsumptio in hoc loco ab adoptione^k. Et^l si necesse est propter adsumptionem adoptivum esse Christum, cui personae est sanctae trinitatis adoptivus? Utique filii; quia filii persona adsumpsit hominem in utero virginali et adunavit sibi in unam personam, ut esset unus filius Dei; et si adoptivus est, itaque filio est adoptivus, qui hominem adsumpsit. Et est nepos^m patris. Et est quaternitas magis quam trinitas in Deo omnipotenti, quia omnisⁿ adoptivus filius et proprius filius nullatenus unus esse possunt, ut multorum librorum lectio probat. Adsumpsit igitur Dei filius formam servi, non minuens formam Dei; ita ut unus esset filius Dei in duabus naturis, salva utriusque naturae proprietate in unitate personae; ita ut in duabus naturis unus sit filius, unus Christus, unus^o etiam et Deus. In sancta videlicet Trinitate alius est in persona pater, alius Filius, alius Spiritus sanctus; non aliud in natura vel substantia vel gloria vel essentia vel aeternitate. In Christo vero aliud est in divinitate, aliud in humanitate; non alius vel alius, sed unus idemque verus Deus, verus homo, una persona, unus Dei filius, unus Christus. Quod multis testimoniis probari potest; sed superfluum est testimonio aeterni patris aliquid addere, qui voce divina dixit in baptismo Christi, vel in monte ubi transfiguratus est Christus: 'Hic est filius meus dilectus, in quo mihi bene conplacui'.^{Matth. 17, 5.}

Similiter invenimus in praefati patris epistolis³ Christum, qui ex virgine natus est, verum non esse Deum sed nuncupativum. Quod omnino catholica respuit fides. Quia, sicut unus non^p potest esse filius proprius et filius adoptivus, ita nequaquam unus esse potest verus deus et nuncupativus deus. Estne verus deus, qui iudicaturus est mundum? Et quis est, qui iudicaturus est^q mundum? Vere omnino, qui ex virgine natus est; ipsa veritate adtestante: 'Pater enim non iudicat quemquam, sed omne^{Ioh. 5, 22. 23.} iudicium dedit filio; ut omnes honorificent filium, sicut honorificant patrem'. Et paulo post: 'Sicut pater habet vitam in semetipso, sic^r et filio dedit vitam habere in semet-^{ib. 26, 27.}

^a) optime *Pa.*   ^b) prosperitatis *P.*   ^c) evangelica *Pa.*   ^d) suadet *Pa.*   ^e) esse *Pa.*
^f) *om. Pa.*   ^g) legitur *Pa.*   ^h) evangelium *Pa.*   ⁱ) videsne *Pa.*   ^k) adoptionem *pro ab. adopt. Pa.*
^l) Et — adsumpt. *om. Pa.*   ^m) nepus *P.*   ⁿ) omnimodis *Pa.*   ^o) Deus *add. Pa.*   ^p) non — unus
esse potest *om. Pa.*   ^q) *om. Pa.*   ^r) sic — semetipso *om. Pa.*

1) *episcopi Urgellitani.*   2) *Marc. 16, 19:* Et dominus quidem Iesus — assumptus est in caelum et sedet a dexteris Dei.   3) *Cf. supra p. 62.*